

Dz.U.33.22.162

1948.08.18	zm.	Dz.U.1948.36.250	art. 1
1972.01.01	zm.	Dz.U.1971.12.115	art. VI pkt 3
1989.05.23	zm.	Dz.U.1989.29.154	art. 74 ust. 1
1990.05.27	zm.	Dz.U.1990.34.198	art. 12
1999.01.01	zm.	Dz.U.1998.106.668	art. 2
2003.06.29	zm.	Dz.U.2003.96.874	art. 2

USTAWA

z dnia 15 marca 1933 r.

o zbiórkach publicznych.

(Dz. U. z dnia 31 marca 1933 r.)

Art. 1. Wszelkie publiczne zbieranie ofiar w gotówce lub naturze na pewien z góry określony cel wymaga uprzedniego pozwolenia władzy.

Art. 2. 1. Pozwoleń na przeprowadzenie zbiórki udzielają, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) wójt, burmistrz (prezydent miasta) - jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze gminy lub jego części,
- 2) starosta - jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze powiatu lub jego części obejmującej więcej niż jedną gminę,
- 3) marszałek województwa - jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze województwa lub jego części obejmującej więcej niż jeden powiat,
- 4) minister właściwy do spraw wewnętrznych - jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze obejmującym więcej niż jedno województwo.

2. Jeżeli zebrane ofiary mają być zużyte za granicą państwa, pozwolenia na zbiórkę udziela, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 3. 1. Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu oraz ze stanowiska interesu publicznego jest godny poparcia.

2. Za takie cele uważa się przede wszystkim cele: religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno-społeczne i społeczno-opiekuńcze.

3. Zbiórki publiczne, zarządzane w interesie osobistym, są wzbronione.

4. (skreślony).

Art. 4. Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone jedynie stowarzyszeniom i organizacjom, posiadającym osobowość prawną, albo komitetom, organizowanym dla przeprowadzenia określonego celu. Cel zbiórki winien być zgodny ze statutem stowarzyszenia lub organizacji, bądź z aktem organizacyjnym komitetu.

Art. 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przeprowadzania zbiórek publicznych i zakres kontroli nad ich przeprowadzaniem, uwzględniając zwłaszcza potrzebę zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa zbieranych ofiar. Rozporządzenie określi w szczególności formy prowadzenia zbiórek publicznych, miejsca ich prowadzenia, niezbędne dane, jakie powinien zawierać plan przeprowadzania zbiórki, sposoby sporządzania dokumentacji dotyczącej przebiegu akcji zbiórkowej, wymogi, jakim powinna odpowiadać legitymacja osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, oraz niezbędne informacje, jakie powinno zawierać publiczne ogłoszenie wyników zbiórki.

Art. 6. 1. W pozwoleniu winien być określony czas, w którym zbiórka ma być przeprowadzona.

2. W pozwoleniu mogą być wymienione warunki co do sposobu przeprowadzenia zbiórki.

Art. 7. 1. Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez członków tej instytucji (art. 4), która pozwolenie otrzymała, lub przez członków instytucji, mających cele pokrewne, albo przez osoby, przez te instytucje imiennie zaproszone.

1a. Osobami przeprowadzającymi zbiórkę jako członkowie instytucji, o których mowa w art. 4, lub jako osoby imiennie zaproszone przez te instytucje mogą być również:

- 1) małoletni powyżej 16 roku życia,
- 2) inni małoletni, jeżeli przeprowadzają zbiórkę na rzecz organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, pod nadzorem osób pełnoletnich odrębnie upoważnionych do tego przez tę organizację.

2. Osoby, organizujące lub przeprowadzające zbiórkę, nie mogą za swe czynności otrzymywać wynagrodzenia.

Art. 8. 1. Władza, która udzieliła pozwolenia, może w każdym czasie sama lub przez podległe sobie władze i organa informować się o stanie akcji zbiórkowej w szczególności przez wgląd w akta, księgi oraz dokumenty kasowe, przeprowadzać rewizję kasy, żądać ustnych i pisemnych wyjaśnień oraz wysyłać swoich delegatów na posiedzenia instytucji. Instytucje te winny zawiadamiać władzę przynajmniej na 24 godziny naprzód o posiedzeniach, na których mają być omawiane sprawy użytkowania zebranych ofiar.

2. (uchylony).

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instytucji, które zostały powołane do życia na mocy specjalnych ustaw, przewidujących kontrolę władz nad temi organizacjami.

Art. 9. Wynik zbiórki i sposób użytkowania zebranych ofiar powinien być podany do wiadomości organu, który udzielił pozwolenia, oraz ogłoszony w terminie 1 miesiąca w prasie, w rozumieniu przepisów Prawa prasowego, o zasięgu obejmującym co najmniej obszar, na którym zbiórka została przeprowadzona.

Art. 10. 1. Władza, która pozwolenie wydała, może je cofnąć w każdym czasie, jeżeli zbiórka przeprowadzana jest niezgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, lub jeżeli ujawnione zostanie, że dalsze prowadzenie zbiórki może zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, albo jeśli władza stwierdzi (art. 8), że ofiary, uzyskiwane ze zbiórki, nie są przeznaczane na właściwy cel.

2. W przypadku, przewidzianym w ust. (1), władza może jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno - opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 11. (uchylony).

Art. 12. (skreślony).

Art. 13. Ustawa niniejsza nie ma zastosowania:

- a) do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony;
- b) do zbiórek, przeprowadzanych w drodze loteryj pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych;
- c) do zbiórek, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę;
- d) do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych;
- e) do zbiórek koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia,

odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

Art. 14. (skreślony).

Art. 15. 1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

2. Równocześnie tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy o zbiórkach publicznych.

Dz.U.03.199.1947

2004.04.13 zm.

Dz.U.2004.50.491

§ 1

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 6 listopada 2003 r.

**w sprawie sposobów przeprowadzania zbiórek publicznych oraz zakresu kontroli
nad tymi zbiórkami**

(Dz. U. z dnia 24 listopada 2003 r.)

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zbiórka publiczna ofiar w gotówce może być przeprowadzona w formie:

- 1) dobrowolnych wpłat na konto, założone osobno dla każdej zbiórki publicznej przez przeprowadzającego zbiórkę publiczną;
- 2) zbierania ofiar do puszek kwestarskich oraz skarbon stacjonarnych, umieszczanych w obiektach, za zgodą ich właścicieli lub użytkowników;
- 3) sprzedaży cegiełek wartościowych;
- 4) sprzedaży przedmiotów i usług.

§ 2. Zbieranie ofiar w naturze może być dozwolone tylko w przypadku, gdy wszystkie dary będą mogły być w niezmienionej postaci zużyte na cel określony w pozwoleniu.

§ 3. 1. Zbiórki publiczne mogą być prowadzone na wolnym powietrzu lub wewnątrz pomieszczeń, w obiektach publicznych lub prywatnych, za zgodą właścicieli tych obiektów.

2. Zbiórek publicznych nie przeprowadza się w urzędach administracji publicznej, na terenie szkół i placówek oświatowych, na terenach i w obiektach pozostających w zarządzie Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Obrony Narodowej.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ administracji publicznej udzielający pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej, zwany dalej "organem", może pozwolić na prowadzenie zbiórki publicznej w obiektach i na terenach, o których mowa w ust. 2.

§ 4. Organ może pozwolić na domokrażne zbieranie ofiar w formach określonych w § 1 i 2, gdy ze względu na teren, na którym zbiórka publiczna ma być przeprowadzona, lub ze względu na charakter zbiórki publicznej uzna to za społecznie uzasadnione, w szczególności gdy celem zbiórki publicznej jest pomoc ofiarom klęsk żywiołowych.

§ 5. 1. Puszki kwestarskie oraz skarby stacjonarne muszą być tak zabezpieczone, by ich otwarcie i wyjęcie zawartości było niemożliwe bez widocznego naruszenia zabezpieczenia.

2. Puszki kwestarskie oraz skarby stacjonarne muszą być ponumerowane, zaopatrzone w nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz jego adres.

3. Otwieranie skarbon stacjonarnych i przeliczanie zebranych ofiar odbywa się w obecności co najmniej dwóch osób, upoważnionych do tego przez przeprowadzającego zbiórkę.

4. Otwieranie puszek kwestarskich i przeliczanie zebranych ofiar odbywa się w obecności co najmniej dwóch osób, upoważnionych do tego przez przeprowadzającego zbiórkę publiczną, oraz osoby kwestującej.

§ 6. 1. Na każdej cegiełce wartościowej sprzedawanej w ramach zbiórki publicznej umieszcza się nazwę przeprowadzającego zbiórkę, jego adres, kolejny numer cegiełki, a

także jej cenę. Cegiełki wartościowe stanowią druki ścisłego zarachowania i powinny być sporządzone w sposób uniemożliwiający ich podrobienie.

2. Na cegiełce, o której mowa w ust. 1, może być umieszczona informacja dotycząca celów zbiórki publicznej.

§ 7. Na każdym przedmiocie sprzedawanym w ramach zbiórki publicznej wyraźnie i w sposób trwały podaje się nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz cenę przedmiotu. Napisy te powinny wyróżniać przedmioty sprzedawane w ramach zbiórki publicznej od innych przedmiotów, znajdujących się w obrocie.

§ 8. 1. Legitymacja osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, zwana dalej "legitymacją", powinna zawierać: numer kolejny, nazwę przeprowadzającego zbiórkę i jego adres, cel zbiórki publicznej, nazwę organu, który udzielił pozwolenia, numer i datę wydanego pozwolenia, fotografię osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, jej imię, nazwisko i adres oraz określenie terminu ważności legitymacji. Legitymacja powinna być podpisana przez osoby uprawnione do reprezentowania przeprowadzającego zbiórkę publiczną i potwierdzona pieczęcią tej instytucji.

2. Legitymacja osoby małoletniej, o której mowa w art. 7 ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych, poza danymi określonymi w ust. 1, powinna zawierać również imię i nazwisko osoby pełnoletniej, odrębnie upoważnionej do nadzoru nad małoletnim.

§ 9. 1. Ubiegający się o udzielenie pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej przedstawia organowi plan przeprowadzenia zbiórki publicznej, który określa:

- 1) cel, na który mają być przeznaczone ofiary pochodzące ze zbiórki publicznej;
- 2) formy przeprowadzenia zbiórki publicznej;
- 3) termin rozpoczęcia i zakończenia zbiórki publicznej;
- 4) obszar, na którym zbiórka publiczna ma być prowadzona;
- 5) sposób informowania o prowadzonej zbiórce publicznej;
- 6) liczbę osób, które mają brać udział w zbiórce publicznej;
- 7) przewidywane koszty przeprowadzenia zbiórki publicznej, w tym rodzaj i wysokość poszczególnych wydatków.

2. W sytuacji, gdy ofiary pochodzące ze zbiórki publicznej wydatkowane będą poza granicami państwa, plan przeprowadzenia zbiórki publicznej powinien również wskazywać miejsce, gdzie będą wydatkowane zebrane ofiary.

§ 10. 1. Przeprowadzający zbiórkę publiczną prowadzi dokumentację dotyczącą przebiegu akcji zbiórkowej, w formie rejestru, zawierającą następujące informacje:

- 1) komu, kiedy i jakie puszki kwestarskie, skarby stacjonarne, przedmioty i cegiełki wartościowe zostały wydane;
- 2) kiedy przeprowadzona zbiórka publiczna została zakończona;
- 3) sumę zebranych ofiar pieniężnych;
- 4) rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, muszą być potwierdzone podpisami osób, które zbiórkę przeprowadzały i które odebrały zebrane ofiary.

3. Usuwanie wpisów bądź czynienie ich nieczytelnymi jest niedozwolone; dozwolone są przekreślenia dające możliwość odczytania przekreślonej treści.

§ 11. Przeprowadzający zbiórkę publiczną przechowuje dokumentację, o której mowa w § 10, przez okres dwóch lat od dnia zakończenia zbiórki.

§ 12. Publiczne ogłoszenie wyników zbiórki publicznej zawiera:

- 1) nazwę i siedzibę przeprowadzającego zbiórkę publiczną;
- 2) nazwę organu oraz datę i numer pozwolenia;
- 3) sumę zebranych ofiar pieniężnych, uwzględniającą ilość i rodzaj zebranych ofiar na poszczególne cele, według form zbiórki publicznej;
- 4) rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze;
- 5) wysokość kosztów przeprowadzenia zbiórki publicznej, z dokładnym wymienieniem rodzaju i wysokości poszczególnych wydatków.

§ 13. Organ kontroluje przeprowadzane zbiórki publiczne w zakresie:

- 1) zgodności prowadzenia zbiórki publicznej z udzielonym pozwoleniem;
- 2) przestrzegania warunków i sposobów prowadzenia zbiórki publicznej;
- 3) ochrony bezpieczeństwa powszechnego, porządku publicznego, dóbr pozyskanych z ofiarności publicznej oraz dóbr osobistych obywateli;
- 4) sposobu zużytkowania zebranych ofiar.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

-
- 1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1948 r. Nr 36, poz. 250, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874.
 - 3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad temi zbiórkami (Dz. U. Nr 69, poz. 638), które utraciło moc z dniem 29 czerwca 2003 r., z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874).

